
Víra uhlířská ... a klapky na očích

Víra uhlířská ... a klapky na očích

5. 5. 2011, autor: Stanislav Štech, rubrika: Téma

Lidové noviny uveřejnily 3.5.2011 v příloze Akademie text redaktorky Radky Kvačkové „[Semknuti v negativismu](#)“. Měl být referátem o semináři k věcnému záměru zákona o vysokých školách, který zorganizovala Filozofická fakulta UK. Moderoval ho děkan této fakulty doc. Michal Stehlík a kulatého stolu se zúčastnili bývalí ministři školství PhDr. Miroslava Kopicová a Mgr. Ondřej Liška. Byl jsem jako prorektor UK k diskusi také přizván.

Po přečtení článku jsem na pochybách, o jaký žánr vlastně jde. Zpravodajský referát to není – věcně informativního v něm není nic. Analýza to taky není – na to je příliš subjektivně emotivní. Osobní blog by to mohl být. Pak ale není jasné, proč vyšel v oficiální příloze.

Paní redaktorka zjevně neví vůbec nic o vývoji ne/debaty o procesech tzv. reforem vysokého školství v Evropě i u nás. Nevím, zda se s tématem setkala poprvé, ale podráždilo ji, že prý jsme zcela nekonkrétní (vedeme řeči o chybějícím konsenzu na tom, co je veřejný zájem a tedy i jaká mají být východiska případných změn), nekonstruktivní (nevíme, jak by se to tedy mělo dělat), negativističtí (bojíme se jakékoli změny) a přitom chamtiví (chceme jen víc peněz).

Ondřej Liška prý věcný záměr asi nečetl (no vždyť hájil pošetilou nereformní myšlenku, že radikálním opatřením by měla předcházet analýza východisek), docentce Lomové se tleskalo za to, že chceme sloužit „pravdě a dobru lidstva“ (haha – tak už to víte blouzniví akademici, a teď hajdy do reformní práce).

Psychologie zná ten jev. Vždycky, když se vytvoří atmosféra stokrát opakovaných samozřejmostí (reformy musejí být – radikální, bolestivé a pokud možno včera) a lidé nemají dost informací pro vlastní kritické myšlení, dráždí je, že někdo jejich vidění světa nesdílí.

Mám pro paní redaktorku jednu zprávu: na akademické půdě je vzdorování tzv. doxe (soustava sdílených mínění) základním požadavkem. Říká se tomu postoj „ďáblova advokáta“. A tím se právě odlišuje od světa politiky, byznysu i jejich hybridů. Prakticky každá z výtek paní redaktorky se dá lehce vyvrátit – kdyby sledovala, co formuluje a předkládá akademická obec, mohla to vědět už dávno.

Takhle je dobře, že jí alespoň ministryně Kopicová soukromě uklidnila, že všechno jde správným směrem (jak píše). Tak aspoň tak, žaludeční vědy paní redaktorky bychom měli neradi na svědomí.

Stanislav Štech

O diskusi na FF UK čtěte též na

i-Foru

[Na FF UK se diskutovalo o věcném záměru zákona o vysokých školách](#)

Osobních stránkách děkana FF UK doc. Michala Stehlíka

[Pokřivené zrcadlo Radky Kvačkové](#)

